

til hvilket Tidspunkt Oxby Sogn vil være ruineret. Beboerne derude er taalmodige, det er en Befolkning, som lever under strenge Livsvilkaar, en Befolkning, som lever glad og fornøjet; men dette, at de ser deres Eksistens truet paa den Maade, uden at man rækker Haanden ud til dem, haaber jeg kan røre den højtærede Minister for offentlige Arbejders Hjerte, saa at han virkelig sætter noget ind paa, at der bliver taget Beslutning om at sikre den.

Der er et andet Forhold, jeg gerne vil henvende mig til den højtærede Minister om, det angaar Strækningen fra Benknoldene ned til Skalling, det saakaldte Skallingsand. Allerede ved Aarhundredskiftet har man søgt at bygge et Dige op ved Sandflugt. Man har samlet Sandet op og i 1909 skaffet sig et ret godt Dige. Saa kom der en mægtig Stormflod, som brød igennem paa 3 Steder. De to Huller er nu lukket, men det tredie Gennembrud har man ikke kunnet faa lukket. Man fik 4 000 Kr. i Sommer, det takker jeg den højtærede Minister for; men de kom saa sent, den væsentlige Sandflugt var overstaaet, og en senere Sommerflod har raseret det meste af, hvad der blev udrettet for de 4 000 Kr. Jeg beder indtrængende den højtærede Minister at stille os et Beløb paa 6 000 Kr. til Raadighed tidligt næste Aar, saaledes at vi kan faa begyndt allerede i Marts. Saa vil der kunne være Haab om at faa lukket dette Hul og maaske faa bygget Diget op for en lille Betaling. Skulde man gøre det ved at transportere Sand, vilde det koste 60 000 Kr. Dette Dige har stor Betydning, fordi det vil kunne hjælpe meget til, at Oversvømmelser inde i Ho-Bugten kan hæmmes. De vil ikke komme nær saa ofte, man vil i væsentlig Grad kunne beskytte disse Enge mod de Sommeroversvømmelser, der næsten hvert Aar kommer. I Tiden fra 1904 til 1909 havde man næsten ingen Oversvømmelser ved Ho-Bugten, fordi det lille Dige, der da stod, holdt dem borte.

Det var de lokale Ønsker, som jeg har at forebringe for det høje Ministerium. Dernæst vil jeg gerne gøre et Par Bemærkninger om Hededyrkingen. Af de 4 Mill. ha i vort Land er ca. 7 pCt. udyrket Areal, væsentlig Hede. Det er jo ikke nogen stor Procentdel af et Lands Areal, men det repræsenterer dog saadant noget som 300 000 ha, og jeg har den Anskuelse, at den aller-meste Del af vore Hedearealer, selv de, som man anser for meget daarlige, vil kunne kultiveres og bringes under landbrugsmæssig Udnyttelse. Jeg har i de senere Aar som

Formand i Foreningen af jyske Landboforeningers Husmandsudvalg ved Udelingen af Sølvmedailler for Landboffid haft Lejlighed til at se Hedeopdyrkere, som paa meget tarvelig og fattig Jord har bragt et Landbrug til Veje, som maa beundres. Jeg har set Mennesker, der har levet paa en halv Snes Tønder Land og skabt et Hjem dels ved Plantning og dels ved anden Kultur, som maa vække den største Beundring. Jeg er dog af den Mening, at den Hedeopdyrkning, der foregik, navnlig i ældre Tid, hvor ofte et Par unge Mennesker flyttede ud paa en Hede og næsten ikke havde andet end deres Livsmod, deres Tro paa deres Flid og paa, at Lykken vilde være med dem, ikke mere vil være af synderligt Omfang.

Det maa siges, at man tidligere i mangfoldige Tilfælde, hvor man drog ud paa Heden, opnaaede meget store Resultater. Man vil se hele Landsbyer, som er opdyrket paa den Maade. Hvis ærede Medlemmer skulde en Gang komme forbi Skovslund i Ribe Amt, vilde man kunne gaa op i Skovslund Kirke og se en hel Landsby af frodige store Bøndergaarde, der fra 1867 og til nu er vokset op paa den Maade. Jeg tror dog ikke, at det bliver det almindelige i Fremtiden, men jeg vil gerne henlede det højtærede Ministeriums Opmærksomhed paa, at man søger, saa vidt muligt, at støtte Opdyrkning fra bestaaende Brug. Man kan bedst ud fra dem foretage Opdyrkningsarbejde. Og naar en Mand har opdyrket en Hedelod stor nok til, at hans Datter og Svigersøn eller hans Søn og Svi-gerdatter kan flytte derud, skal man fra Samfundets Side være villig til blot at skaffe dem Laan til Bygninger paa denne Lod under rimelige Vilkaar. Det vil fremme en god og sund Opdyrkning af Heden, og der er Plads endnu til mangfoldige Familier derude, naar man vil tage det paa den Maade, at man søger at animere Folk fra de bestaaende Brug til at opdyrke Hede.

Jeg saa i Sommer to typiske Eksempler i Boris Sogn i Ringkøbing Amt. En Mand blev i 1894 kaldt hjem af sine Forældre, han var den Gang 24 Aar. Det var saa fattigt, at 3 af hans Søsken var paa Fattighuset. Det første, han gjorde, var at tage sine Søsken hjem og give sig til at arbejde. Efter en 20 Aars Forløb havde han dyrket saa meget op, at han kunde overlade det gamle Sted til sin Broder, og han havde faaet opdyrket saa meget, at han kunde bygge en ny Gaard. Nu har han kultiveret saa megen Hede, at han har 50 Tdr. Land og en udmærket Gaard, og